

B&S 1, Van districtskampioen tot Landsfinale A klasse driebanden groot

Als kampioen van het district was de verwachting groot of het ons weer zou lukken tot de landsfinale door te dringen. We waren tenslotte nog steeds de regerend kampioen van 2019, daar er in verband met Corona geen landsfinale gespeeld werden.

Eerst maar het Gewest overleven. Die werd gespeeld in de Viaanse molen.

Over de uitslag wil ik het eigenlijk niet hebben maar wel over het randgebeuren.

Wat een armetierig gebeuren. We kwamen in de verwachting op een leuk welkomstwoord van de wedstrijdleader, maar niets was minder waard.

We kregen wel een lekker bakkie koffie van de 'gezellige' uitbater. Daar lag het niet aan.

Maar zonder een woord vooraf werden de eerste spelers verzocht naar de tafels te gaan om het spits af te bijten. De wedstrijdleader was er een van Lang Rond, die ook de wedstrijdleiding in handen had maar die vereniging had waarschijnlijk weinig publiciteit aan de Gewestelijke Finale gegeven want ondanks dat er 10 verenigingen gebruik maken van deze lokatie waren de liefhebbers om te kijken op nog geen hand te tellen. (Jan de Wit van B&S, 2e divisie) was geruime tijd aanwezig. Dat was de zaterdag. De finale werd wel bereikt en konden we ons opmaken voor de wedstrijd tegen de winnaar van het Gewest West Nederland Zuid.

Zondag van hetzelfde laken een pak. We zagen op de borden wie er spelen moest dus namen we zelf maar het initiatief om de ballen te poetsen en de wedstrijd aan te vangen. Ook weer weinig toeschouwers. Ja, m'n zoon Jeffrey, Jan Mosch, Wim Stroet (van B&S 2e divisie) met z'n vrouw en nog een enkeling. Ik weet wel, je speelt tenslotte voor je zelf maar je wilt toch ook wat laten zien.

We werden uiteindelijk kampioen van Gewest West Nederland.

Maar dacht je nog een afsluitend woordje te krijgen met de felicitaties met het bereiken van de Landsfinale. Nou vergeet het maar. Er werd nog door de wedstrijdleader aan mij gevraagd of hij de uitslag goed had ingevoerd. Daar bleef het bij.

We kregen al geen medaille o.I.d. als kampioen van het district, maar ook als kampioen van het Gewest geen prijsuitreiking, helemaal niets. Krijgen wij overigens nog iets?

Wat een armetierig zootje, een Gewestelijke Finale onwaardig.

Nu wil ik de wedstrijdleader daar niet voor aanspreken hoor, een beste vent, en is hij waarschijnlijk voor het blok gezet van, nou, doe jij het maar.

Enfin, de Landsfinale was bereikt. Op naar de het Sport- en Evenementencomplex Merwestein te Nieuwegein.

Zaterdagmorgen om kwart voor zes opgestaan, want we moesten als team aanwezig zijn tussen 8.15 en 9.00 uur. Dus, rekening houdend met calamiteiten, op tijd weg.

We moesten als team een 'gekwalificeerde' arbiter leveren en een schrijver, niet deel uitmakend van ons team. Dit was gelukkig gelukt. Jan van Oosten en Piet Geerts hebben zich hiervoor beschikbaar gesteld. Nogmaals bedankt.

Dus met 7 man uit Den Helder vertrokken.

Bij aankomst zouden alle arbiters, die geen officieel tenue hadden, een polo krijgen, waardoor ze als arbiter eensgezind herkenbaar waren. Leuk toch. Nou, je raadt het al. De polo's waren niet geleverd dus geen polo. Jammer, kan gebeuren.

Na ons als team te hebben aangemeld en onze identiteitsbewijzen te hebben laten zien, kon de wedstrijd beginnen. Eerst nog even een openingswoordje.

We namen plaats bij onze grote tafels en zagen 2 man onder de tafels druk bezig de stroomvoorziening in orde te maken, want de tafels waren koud. Enfin, die waren koud en bleven koud. Ook tijdens de lunchpauze werd er nog een poging gedaan maar zonder resultaat. Jammer, maar kan gebeuren.

Tussendoor kwam er een nog wel eens een mededeling. Je schrok je te pletter, gepiep, gekraak en HARD. Als je aan stoot was kon je de carambole wel vergeten.

Later ging dit beter. Jammer, kan gebeuren.

Dat de tafels koud waren, oké. Maar schoonmaken, vergeet het maar. De gehele dag werd er niets aan gedaan. Jammer, maar kan gebeuren.

Na de lunch kregen we de mededeling dat het grote licht van de sporthal even uit zou gaan. Oké, dat kan. Toen alle verlichting het weer deed kon onze teammaat de wedstrijd aanvangen. Hij nam de acquitstoot en wilde verder gaan, maar, je raadt het al. De verlichting viel weer uit, zonder vooraankondiging. Dit duurde wel een behoorlijk tijdje. Lekker voor je concentratie. Jammer, kan gebeuren.

De arbiters hadden een vaste tafel en moesten alle partijen met z'n tweeën doen.

Dit van ongeveer half tien 's morgens tot, bij onze tafels dan, tot een uur of acht 's avonds.

Onze arbiter moest de laatste wedstrijd in z'n eentje doen, want z'n compagnon was gewoon weg gegaan. Jammer, kan gebeuren.

Dat alles duurder is geworden, oké, maar soms kan het ook te gek. Een flesje water of fris, € 3,10. Pfff. Gelukkig was het bier goedkoper.

Ik heb het nu dus niet gehad over het mindere resultaat wat wij geboekt hebben, het is ook geen rancune omdat wij 4e van Nederland zijn geworden, (Jammer, kan gebeuren), maar over het randgebeuren en dat wilde ik kwijt. Ook voor later in het plakboek, hoe bepaalde finales verlopen. Misschien troffen wij het niet.

Op naar, hopelijk volgend jaar, waar we het opnieuw gaan proberen.

Jaap Middellie. (Teamleider B&S , driebanden groot A klasse, Den Helder)